

have til at fremsende det beslutningsgrundlag, man må have haft for at træffe beslutningen?

Det er det, vi ikke forstår, og det er derfor, vi bliver bekymrede for reformens virkeliggørelse. Det vil vi gerne markere her ved tredjebehandlingen for at motivere ministeren på det kraftigste til at gøre den størst mulige indsats for at gennemføre reformen. Vi forhandlede den med den foregående minister. Hun viste den entusiasme og den villighed med hensyn til en indsats. Det er det, vi regner med at ministeren også vil vise i den her sag.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Da jeg fik kendskab til sagen vedrørende den unge pige i Farsø Kommune, reagerede jeg umiddelbart på sagen. Det vil sige, at jeg brugte de muligheder, jeg som minister havde for at gå ind i sagen.

Det, jeg synes er godt ved det lovforslag, vi nu vedtager, er, at det jo i den grad både styrker den unges retssikkerhed og også giver en bedre kontrol af kommunerne, for rent faktisk bliver det nu en pligt for kommunerne også at samtale med barnet – ikke blot at inddrage, men at samtale – ligesom vi udvider klagerettighederne, sådan at børn over 12 år nu også får mulighed for at klage over anbringelsesstedet.

Derudover skærper vi i væsentligt omfang tilsynet med kommunerne gennem det, at de sociale nævn og Ankestyrelsen får mulighed for at tage sager op af egen drift. Vi udvider også omfanget af sager, der kan tages op, og derfor ser jeg frem til, at vi netop med anbringelsesreformen får taget fat på mange af de problemstillinger, som vi har mødt på anbringelsesområdet.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg er meget glad for at opleve ministerens indlevelse i ejerskab af reformen. Jeg tror, det er helt afgørende for en anden praksis i kommunerne, at man oplever, at ministeren har fuldt ejerskab af reformen.

Det, som undrer stadig væk, er, at det grundlag, som der er truffet beslutning på i den konkrete sag, da må foreligge i dag. Det må have foreligget, da ministeren kontaktede kommunen for at bede om en redegørelse. Hvorfor er det så, at der skal gå så lang tid, før det grundlag skal være ministeren i hænde?

Det er det, vi ikke forstår, og det kan gøres ganske enkelt, og så tror jeg, at vi med meget

stor forventning kan vedtage reformen, som sikrer bedre forhold og kontinuitet for børn, der må være i den situation, at de skal leve uden for eget hjem.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg kan i forhold til den tidshorisont, kommunen har fået til at aflevere redegørelsen, sige, at der har vi fulgt almindelig praksis på området i sådanne sager. Så kan man altid diskutere, hvorvidt det er rimeligt, at de har fået en frist til begyndelsen af januar.

Men der er jo ikke noget til hinder for, at kommunen får fremsendt den redegørelse, og jeg går også ud fra, at det i kommunen gør et vist indtryk med alle de reaktioner, der har været i den her sag, og sagens forløb. Jeg går også ud fra, at alene det, at ministeren nu har bedt om en redegørelse, rent faktisk får kommunalbestyrelsen i kommunen til at genoverveje, hvad det egentlig er for nogle elementer, der spiller ind i den her sag, og få gennearbejdet sagen i forhold til, om man nu egentlig har truffet den rigtige afgørelse i den her sag.

Kl. 14.45

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KD):

Vi er selvfølgelig alle sammen enige i, at det er en meget ulykkelig sag i Farsø, og jeg må sige for min del, at jeg er glad for, at ministeren så prompte var på banen og gav sin mening til kende.

Jeg må sige, når vi skal tale om lovgivning, at Kristendemokraterne er glade for, at det i det her lovforslag bliver yderligere præciseret, at der skal lyttes til barnet, at der skal tales med barnet; der bliver givet nogle helt konkrete og præcise meldinger om, hvad man skal gøre, og der bliver en udbredt mulighed for at klage, der bliver mulighed for, at Ankestyrelsen kan gå ind osv., og det er vi meget, meget tilfredse med.

Så er det også blevet nævnt her og nu, at nogle af os ikke var tilfredse med den nuværende konstellation i børn og unge-udvalget, og jeg er en af dem, der slet ikke var tilfreds med den. Derfor er vi glade for, at vi fremover skal arbejde videre med det her. Det er ikke blevet afgjort i dag. Men så langt, som vi er kommet i dag med L 8, er vi i hvert fald fra Kristendemokraternes side tilfredse med det og er også glade for, at vi skal arbejde videre i forligskredsen og med mi-